

SENTINTA CIVILA Nr.
473 Sedinta publica de la 17
Martie 2010
INSTANTA

Asupra cauzei de fata ,deliberand, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata pe rolul Tribunalului ... sub nr. 4417/30/09.07.2009 reclamanta SC ... SRL a solicitat in contradictoriu cu parata DGFP ... anulara Deciziei nr. 985/64/05.03.2009 cu consecinta admiterii contestatiei, anulara deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. 3415/30.05.2005, anulara formei tehnico materiale Raportul de inspectie fiscala nr. 3415/30.05.2005, obligarea paratei la plata sumei de 33.416 lei reactualizata reprezentand rambursare TVA, cu cheltuieli de judecata.

In motivarea actiunii se arata ca prin cererea inregistrata sub nr. 1766/27.09.2004 reclamanta a solicitat rambursarea sumei negative de TVA in cuantum de 33.416 lei. In urma acestei cereri s-a efectuat verificarea societatii privitor la operatiunile derulate in perioada 01.01.1999-31.08.2004, iar organul de control a retinut in sarcina reclamantei » debite in suma totala de 116.441 lei reprezentand : debit suplimentar impozit pe profit, majorari si dobanzi de intarziere aferente acestuia, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, debit TVA, majorari si dobanzi de intarziere precum si penalitati de intarziere aferente TVA.

In opinia reclamantei ambele decizii precum si raportul de inspectie fiscala au fost intocmite cu incalcarea prevederilor legale in domeniu, netinand cont de documentele depuse la dispozitie de reclamanta. Se mai mentioneaza ca organele de control au sesizat organele de cercetare penala iar prin Ordonanta nr. 4591/P2005 ramasa definitiva s-a dispus scoaterea de sub urmarire penala.

Cu privire la impozitul pe profit se mentioneaza ca in ceea ce priveste suma de 42.216 lei reprezentand valoarea TVA aferenta marfurilor individualizate in facturile fiscale emise de SC SRL , organele de control au apreciat ca nu reprezinta o cheltuiala deductibila si au calculat impozit pe profit suplimentar datorita faptului ca aceste facturi contin stersaturi si modificari la rubrica cumparator si la codul de identificare fiscala. Reclamanta mentioneaza ca a depus documente in care atesta realitatea operatiunii, documente care nu au fost avute in vedere de catre organul de solutionare a contestatiei, si anume: certificat de inmatriculare la ORC dovada de platitor de TVA, dovada ca reclamanta a efectuat platile prin transfer bancar, PV mcheiat de DGFP Toate facturile care fac obiectul prezentului litigiu au fost completate integral iar faptul ca furnizorul nu a fost identificat ulterior emiterii acestor facturi nu poate avea nici o influenta asupra sumei ce reprezinta c/val marfurilor si a sumelor ce reprezinta TVA si nu poate duce la concluzia ca facturile in cauza nu au calitatea de document justificativ. Astfel toate facturile emis de SC SRL au fost recunoscute si acceptate integral de reclamanta, achitate marfa achizitionata fiind revanduta.

Aferent facturii nr. 8526017/16.05.2000 in valoare de 8019 lei reclamanta mentioneaza ca in mod eronat organele de control au retinut aceasta suma intrucat cei 18.434 litri combustibil pentru care SC..... SA a emis factura fiscala au fost revanduti catre in aceeasi zi fiind intocmit avizul de insotire a marfii si factura fiscala nr.

5207580/15.05.2000. Este evident ca societatea nu a avut intentia de a proceda la sustragerea de la plata unor impozite si taxe intrucat prin revanzare s-a creat un profit de 155 lei. Imprejurari de natura ca societatea vanzatoare nu a inregistrat in propria evidenta contabila aceasta operatiune sau ca reclamanta nu a putut prezenta originalul facturii fiscale nu sunt de natura a concluziona ca nu au fost respectate prevederile legale.

Referitor la factura fiscala nr. 5217154/10.04.2000 in valoare totala de 8300 lei se mentioneaza ca s-a procedat la achizitionarea cantitatii de 20.750 litri de combustibil de la SC SRL. Organele de control au statuat ca aceasta factura confine stersaturi, modificari, lipsesc datele referitoare la expeditie si la persoana care a intocmit factura, lipseste codul fiscal al furnizorului, nu este stampilata si semnata de furnizor. Reclamanta precizeaza ca aceste sustineri ale organului de control sunt nereale intrucat aceasta factura respecta prev. art 6 din Legea nr. 82/1991 si art. 6 din HG 831/1997.

In ceea ce priveste diferenta de TVA organele de control au retinut ca reclamanta nu ar fi avut dreptul de deducere a TVA aferent facturilor nr. 6774264/17.04.2000; 6774266/19.04.2000; 6774271/26.04.2000; 6774279/05.05.2000, intrucat aceste facturi nu indeplinesc conditiile de forma prevazute de lege. Reclamanta invedereaza ca argumentele mentionate anterior cu privire la valabilitatea facturilor isi gasesc aplicabilitate si in acest caz.

De asemenea si cu privire la factura emisa de SC SA opinia exprimata de reprezentantii Ministerului Finantelor nu este intemeiata intrucat reclamanta poate justifica contextul in care originalul facturii nu se afla in posesia ei.

TVA aferent facturi emise de SC SRL si eel aferent facturii emise de SC SRL ar fi trebuit dedusa contrar sustinerilor organului fiscal intrucat acest facturi respecta prev art. 6 din L 82/1991, atestand realitatea operatiunii.

Organele de control au apreciat in mod eronat natura platilor efectuate catre SC SRL in sensul ca desi societatea a prezentat toate documentele justificative in acest sens, nu s-a tinut seama de ele. Astfel administratorul societatii reclamante a acordat cu titlu de garantie imobilul inscris in CF 6901 ... pentru suma de 400.000 lei. Platile efectuate de SC SRL reprezinta de fapt garantie pentru ipoteca inscrisa, si nu avans pentru marfuri, fiind inregistrate in evidenta contabila in contul 455 "decontari cu actionarii si asociatii",.Organele de control au retinut ca la dosarul cauzei exista actul de rezolutiune darface abstractie de continutul acesteia apreciind ca este vorba despre avans marfa, statuand ca reclamanta avea obligatia ca in termen de 3 zile de la incasarea sumelor sa emita factura fiscala. Se mai mentioneaza ca societatea reclamanta nu este furnizor de bunuri si servicii, iar aceasta suma incasata intra sub incidenta cazurile prevazute de art. 22 al.4 si 5 ti art. 24 al.I din Legea nr. 345/2002.

Fata de aceste considerente suma de 20.504 lei nu poate fi considerata avans marfa ci garantie, si astfel nu se supune taxarii din punct de vedere al TVA. Potrivit antecontractului de vanzare cumparare reclamanta a promis vanzarea cotei de 1/2 din imobil catre SC SRL , antecontractul avand valoarea juridica de contract de garantie. Regula privind exigibilitatea TVA este consacrata de art. 12 OUG 17/2000 act normativ in vigoare la data efectuarii controlului si conform caruia TVA devine exigibila la data transferului proprietatii, insa in speta nu este vorba despre un contract de vanzare cumparare, fiind vorba doar despre o promisiune fiind rezolutionat la 18.12.2003. Chiar in cazul transformarii promisiunii in contract de vanzare cumparare acesta din urma are efecte translativ de proprietate numai pentru viitor neputand produce efecte retroactive, astfel ca nici avansul achitatm baza antecontractului nu este generator de TVA.

In drept au fost invocate dispozitiile art.112 C.proc.civ., art. 218 alin.2 C.pr.fiscala, art. 1 alin. 1, art. 8, art. 10, art.11 alin.l lit a, art.12, art.18 din Legea 554/2004.

In sustinerea actiunii s-a depus la dosarm copie decizia nr. 985/64/05.03.2009.

Parata DGFP ... a formulat intampinare prin care solicita respingerea actiunii ca nemtemeiata si mentinerea ca temeinice si legale a actelor administrativ fiscale. Se arata ca prin decizia nr. 406/223/12.10.2005 a fost suspendata solutionarea contestatiei pentru suma de 32.956 lei, iar prin decizia nr. 407/223/13.10.2005 a fost suspendata solutionarea contestatiei pentru suma de 81.611 lei. pana la solutionarea definitive a cauzei pe latura penala. Prin rezolutia nr. 451/P/2005 s-a dispus nemceperea urmaririi penale. Prin adresa nr. 5389/16.02.2009, reclamanta a solicitat repunerea pe rol a contestatiei intrucat s-a solutionat dosarul penal.

Prin decizia de impunere nr. 3415/30.05.2005 au fost stabilite obligatiile fiscale in suma de 114.567 lei.

Referitor la diferenta de impozit pe profit in suma de 13.983 lei aceasta se compune din cheltuieli nedeductibile aferente facturilor mentionate si de catre reclamanta. in materia impozitului pe profit in perioada verificata sunt incidente prevederile art. 4 din OG 70/1197 si art. 6 al.2 din Legea nr. 82/1991. Din coroborarea acestor texte legale rezulta conditionarea deductibilitatii cheltuielilor inregistrate in contabilitate de justificarea acestora prin documente legale. Or, din documentele existente la dosarul contestatiei s-a retinut ca facturile fiscale nu respecta conditiile de forma astfel ca operatiunile consemnate in ele nu pot fi inregistrate in contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzactiilor respective sunt considerate fara documente legale de provenienta. Chiar prin rezolutia de nemcepere a urmaririi penale se retine ca documentele justificative mentionate nu indeplinesc conditiile legale.

Pentru aceasta diferenta de impozit pe profit s-au calculat majorari de intarziere in suma de 22.511 lei si penalitati de intarziere in suma de 3.006 lei, in conformitate cu prevederile art. 19 din OG nr. 70/1994 respectiv art. 3 al.3 din OG 26/2001.

Referitor la diferenta de TVA in suma totala de 50.717 lei aceasta este compusa din TVA aferente facturilor depuse la dosarul cauzei, iar prin decizia emisa DGFP s-a pronun^at asupra legalitatii masurilor dispuse de organele de inspectie fiscala, in conditiile in care reclamanta a dedus TVA de pe documente care nu indeplinesc calitatea de document justificativ sau care nu sunt evidentiata in contabilitatea furnizorilor. In conformitate cu art. 19 din OG 3/1992, art. 19 OUG 17/2000, art. 25 lit. b din OUG 17/2000, persoana impozabila are dreptul sa deduca TVA aferent bunurilor si serviciilor achizitionate de la o alta persoana impozabila inregistrata ca platitor de TVA, iar pentru exercitarea dreptului de deducere trebuie sa justifice suma cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate. Totodata operatiunile consemnate in formularele procurate din alte surse din cele legale nu pot fi inregistrate in contabilitate.

In ceea ce priveste TVA colectata pentru avansurile in suma de 240.500 lei parata precizeaza ca reclamanta a incasat in perioada mai 2002-iulie 2003 sume pentru care nu a emis factura fiscala sustinand ca aceste sume reprezinta sume asiguratorii.

O asemenea sustinere nu poate fi retinuta intrucat suma de 240.500 lei a fost virata prin virament bancar, iar pe ordinele de plata a fost inregistrata mentiunea avans marfa, prin antecontractul de vanzare cumparare din 03.08.2003 reclamata s-a obligat sa vanda cota de 1/2 din imobilul denumit generic „pare rezervoare „ pentru pretul de 330.000 lei, pret achitat anterior semnarii antecontractului, iar prin actul de rezolutiune a antecontractului de vanzare cumparare, SC SRL declararea ca nu are nici un fel de pretentii de la reclamanta. Avand in vedere aceste documente rezulta ca a avut loc o actiune patrimoniala care trebuia inregistrata in contabilitatea societatii reclamanta avand obligatia sa emita factura fiscala in termen de 3 zile. Din inscrisurile depuse rezulta ca suma incasata de reclamanta nu reprezinta un imprumut, ci un venit cert care a ramas la dispozitia reclamantei.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere si majorarile de intarziere aferente TVA acestea au fost calculate in baza art. 31 din OUG 17/2000 si art. 14 din OG 11/1996 si art 14 alin 1 din OG 61/2002.

Cu privire la petitul privind obligarea paratei la rambursarea TVA in suma de 33.416 lei solicita respingerea acestei cereri avand in vedere disp.art. 124 si 117 din C.proc.fiscala.

In probatiune s-a dispus atasarea dosarului administrativ.

Analizand actele si lucrarile dosarului, tribunalul retine urmatoarele:

Reclamanta S.C. S.R.L., ca urmare a cererii de rambursare TVA, a fost supusa unei inspectii fiscale in perioada 03.11.2004-26.05.2005, avand ca obiective: solutionarea cererii de rambursare TVA, calcularea, inregistrarea si virarea in cuantumul si termenele legale a urmatoarelor obligatii fiscale: impozitul pe profit pentru perioada 01.01.1999-30.06.2004, impozitul pe veniturile salariale si asimilate si impozitul pe dividende pentru perioada 01.01.1999-31.08.2004, fondul pentru protectia speciala pentru persoanele cu handicap, fondul de invatamant, precum si verificarea contributiilor sociale. In urma acestei inspectii fiscale, a fost intocmit raportul din 26.05.2005, inregistrat sub nr. 3415/30.05.2005. fiind emisa decizia de impunere nr. 3415/30.05.2005, prin care s-au stabilit in sarcina reclamantei obligatii de plata reprezentand diferente la impozitul pe profit, TVA si celelalte impozite si contributii.

- Impotriva acestei decizii de impunere si a raportului de inspectie fiscala, reclamanta a formulat contestatie, a carei solutionare a fost suspendata prin decizia nr. 406/223/12.10.2005 pentru suma de 32.956 lei, iar pentru suma de 81.611 lei prin decizia nr. 407/223/13.10.2005, pana la pronuntarea unei solutii -definitive pe latura penala.

Prin cererea formulata la data de 16.02.2009 de catre reclamanta S.C. ... S.R.L. a fost reluata solutionarea contestatiei impotriva deciziei de impunere si a raportului de inspectie fiscala, iar prin decizia nr. 985/64/05.03.2009 a fost respinsa contestatia referitoare la suma de 114.567 lei reprezentand diferente impozit profit, diferente TVA, dobanzi aferente si penalitati de intarziere.

Referitor la diferentele de impozit pe profit in suma de 13.983 lei se compune din -diferenta de impozit pe profit de 10.554, lei ca urmare a nedeductibilitatii costului marfurilor din facturile fiscale nr. 6774264/17.04.2000, 6774266/19.04.2000, 6774271/26.04.2000 si 6774279/09.05.2000 (depuse la filele 146-151 din dosar) . Aceste facturi fiscale au fost eliberate de catre S.C. ... S.R.L. ..., iar in urma verificarilor efectuate de catre DGFP s-a intocmit raportul de inspectie fiscala (filele 113-141). Conform acestuia, la dosarul fiscal al societatii emitente a facturilor nu sunt depuse declaratii, deconturi de TVA, bilanturi contabile, de la data infiintarii societatii, respectiv

14.12.1994, ceea ce presupune ca nu a realizat venituri si nu a colectat TVA. Mai mult, din analiza facturilor mentionate se constata ca acestea contin stersaturi cu privire la numele cumparatorului si a datelor de identificare a acestuia.

Fata de acest constatar, tribunalul aprecieaza ca in mod corect s-a retinut ca aceste facturi nu indeplinesc calitatea de document justificativ pentru a putea fi inregistrate in contabilitate si a constitui temei pentru deducerea cheltuielilor, conform art. 4 alin.6 pct.m din OG nr.70/1994.

-diferenta de impozit de 1.685 lei a fost stabilita ca urmare a nedeductibilitatii costului marfurilor din factura fiscala nr. 8526017/16.05.2000 emisa de S.C.S.A. . In urma verificarilor efectuate la societatea furnizoare s-a constatat ca aceasta factura nu se regaseste inregistrata in evidenta contabila a acestei societati si nici la cotorul facturierului, iar administratorul societatii a declarat in nota explicativa ca societatea nu a avut relatii comerciale cu reclamanta. Tribunalul nu va retine sustinerea reclamantei ca aceasta cantitate de combustibil a fost revanduta, intrucat factura la care face referire reclamanta este emisa cu o zi inainte de factura contestata. In aceste conditii, este evident ca este vorba de o operatiune fiscala fictiva si in aceste conditii nu se justifica deducerea contravalorii marfurilor indicate in factura.

-diferenta de impozit in valoare de 1.743 lei aferenta sumei de 6.974 lei reprezentand combustibil achizitionat de la S.C..... S.R.L conform facturii fiscale nr. 5217154 din 10.04.2000 (fila 239). Tribunalul aprecieaza ca parata DGFP ... in mod corect a retinut ca aceasta factura nu indeplineste conditia de document justificativ, continand stersaturi cu privire la denumirea cumparatorului, nu contine datele de identificare ale acestuia, nu poarta stampila furnizorului.

Potrivit art. 4 din OG nr.70/1994 (act normativ aplicabil la data efectuarii controlului) profitul impozabil se calculeaza ca diferenta dintre veniturile obtinute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate si lucrarilor executate... si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora. Conform alin.6 lit. m cheltuielile nedeductibile sunt cele inregistrate in contabilitate care nu indeplinesc, potrivit Legii nr. 82/1991, conditiile de document justificativ. HG nr. 831/1997 defineste factura ca fiind documentul justificativ de inregistrare in contabilitatea furnizorului si a cumparatorului.

Raportand la aceste texte legale cele retinute anterior cu privire la deficientele constatate la facturile mentionate, tribunalul aprecieaza ca facturile fiscale nr. 6774264 din 17.04.2000, 6774266 din 19.04.2000, 6774271 din 26.04.2000,6774279/09.05.2000, 8526017 din 16.05.2000, 5217154 din 10.04.2000 nu sunt intocmite in conformitate cu prevederile legale, sens in care solutia paratei DGFP cu privire la suma de 13.983 lei reprezentand diferenta la impozitul pe profit, este temeinica si legala.

Cu privire la TVA, se retine ca in speta sunt incidente dispozitiile OUG nr.17/2000. Astfel, conform art. 25 lit.b platitorii de TVA sunt obligati sa solicite de la furnizori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate si sa verifice intocmirea corecta a acestora, iar potrivit alin.2 lit.a si c documentele justificative care nu sunt corect intocmite nu pot fi inregistrate in contabilitate.

Prin decizia de impunere contestata s-a stabilit in sarcina reclamantei obligatia de plata a -diferentei de TVA in cuantum de 50.717 lei la care se adauga dobanzile si penalitatile de intarziere. Suma de 50.717 lei se compune din 8.021 lei TVA aferenta facturilor nr. 6774264/17.04.2000, 6774266 din 19.04.2000, 6774271 din 26.04.2000,6774279/09.05.2000 , facturi emise de S.C. S.R.L,1.280 lei TVA aferenta facturii nr. 8526017/16.05.2000 emise de S.C. S.A., 1.325 lei TVA

aferenta facturii emise de S.C. S.R.L, precum si suma de 38.399 lei reprezentand TVA colectata aferenta avansurilor incasate.

Instanta a retinut cu ocazia analizei aspectelor referitoare la impozitul pe profit, ca nu au fost intocmite cu respectarea conditiile legale, sens in care sunt aplicabile dispozitiile art. 25 C lit.a, neputand fi inregistrate in contabilitate.

In acelasi sens, se retine ca prin Decizia V/2007 pronuntata de Inalta Curte de Casatie si Justitie in solutionarea unui recurs in interesul legii, instanta suprema a statuat ca TVA nu poate fi dedusa in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea.

In consecinta, tribunalul considera ca decizia paratei cu privire la diferenta de TVA aferenta facturilor fiscale mentionate, este corecta.

Referitor la suma de 38.399 lei TVA colectata aferenta avansurilor incasate se retine ca aceasta suma a fost stabilita de organul de control pentru avansurile in suma de 240.500 lei incasate de la S.C. S.R.L, sume pentru care societatea nu a intocmit facturi fiscale. Reclamanta a sustinut ca organul de control a apreciat in mod eronat natura incasarilor, intrucat acestea reprezinta de fapt masuri asiguratorii pentru ipoteca inregistrata asupra imobilului administratorului societatii. Desi, reclamanta a sustinut ca sumele incasate nu reprezinta avans, se poate constata ca suma de 240.500 lei a fost virata de S.C..... S.R.L. prin virament bancar, iar pe ordinele de plata a fost inregistrata mentiunea „avans marfa”.

Conform art. 6 alin.2 din Legea nr.82/1991 orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un inregistrat care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, iar potrivit pct. 1.4 din Normele de aplicare a OUG nr.17/2000 intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata operatiunile privind transferul proprietatii bunurilor imobile, indiferent de forma juridica prin care se realizeaza.

Analizand inregistrurile depuse la dosar, filele 249-254, se constata ca intre reclamanta, pe de o parte si S.C. ... S.R.L, pe de alta parte a fost incheiat antecontractul de vanzare-cumparare autentificat sub nr. 6123 din 03.08.2003, prin care reclamanta se obliga sa vanda, dupa dezmembrare si intabulare cota de 1/2 din imobilul denumit „parc rezervoare”, imobil inregistrat in CF nr. 3485 Pretul vanzarii a fost stabilit la suma de 330.000 lei si a fost achitat pana la momentul incheierii acestui act. Se mai retine ca partile au convenit ca incheierea contractului de vanzare-cumparare sa se efectueze pana la data de 31.12.2004. Din continutul acestui act este evident ca partile contractante au avut in vedere un transfer al dreptului de proprietate, neincheierea actului in forma autentica nefiind o imprejurare de natura sa schimbe acordul de vointa al partilor.

In ceea ce priveste sustinerea reclamantei ca administratorul societatii a inteles sa imprumute societatea si aceasta este o operatiune asimilata operatiunilor bancare si urmeaza regimul juridic al acestora din punct de vedere al TVA, tribunalul aprecieaza ca nu poate fi retinuta in cauza, intrucat, pe de o parte nu exista nici o dovada in acest sens cu privire la incheierea unui contract de imprumut, iar pe de alta parte nu exista nici o clauza a antecontractului de vanzare-cumparare care sa formeze convingerea instantei ca este vorba de un contract de garantie.

Asa cum s-a retinut, prin antecontractul de vanzare-cumparare, partile au promis ca vor incheia in viitor contractul de vanzare-cumparare avand ca obiect imobilul descris anterior, pretul vanzarii fiind de 300.000 lei, fara nici un fel de prevederi cu privire la vreo obligatie de garantie. Imprejurarea ca ulterior, prin actul incheiat la data de 18.12.2003, antecontractul de vanzare-cumparare a fost rezoluzionat si ca pentru restituirea pretului, promitentii cumparatoare a obtinut un

credit de la BCR, instituindu-se un drept de ipoteca asupra unui imobil apartinand administratorului societatii reclamante, nu are nici un fel de relevanta asupra naturii juridice a actului denumit antecontract de vanzare-cumparare.

Fata de cele mentionate anterior, instanta concluzioneaza ca reclamanta datoreaza TVA pentru tranzactia consemnata in antecontractul de vanzare-cumparare, aceasta operatiune fiind o operatiune patrimoniala in sensul art. 6 alin.2 din Legea nr.82/1991, iar conform pct.1.4 din Normele de aplicare a OUG nr.17/2000 intra in sfera de aplicare a TVA. Pentru aceste considerente, tribunalul, in temeiul art. 218 alin.2 OG nr.92/2003 coroborat cu art. 17 din Legea nr.554/2004, va respinge actiunea reclamantei S.C. S.R.L in ceea ce priveste decizia nr. 985/64/05.03.2009, decizia de impunere nr. 3415/30.05.2009 si raportul de inspectie fiscala referitoare la diferentele de impozit pe profit si diferentele de TVA. Cu privire la dobanzile si penalitatile de intarziere calculate, se aprecieaza ca sunt datorate in conformitate cu art. 19 din OG nr.70/1994 si art. 3 alin.3 din OG nr.26/2001 in privinta celor aferente impozitului pe profit, si in temeiul art. 31 din OUG nr.17/2000 si art. 3 alin.3 OG nr.26/2001 si art. 120 din Legea nr.210/2005. Mai mult dobanzile si penalitatile de intarziere reprezinta accesorii ale obligatiei principale si urmeaza soarta acestora conform principiului „accesorium sequitur principalae”.

Referitor la cererea reclamantei avand ca obiect obligarea paratei la restituirea sumei de 33.416 lei reprezentand rambursare TVA, tribunalul, fata de solutia ce urmeaza a fi pronuntata cu privire la diferentele de TVA datorate, urmeaza ca respinga si aceasta cererea.

In temeiul art. 274 C.pr.civ., va lua act ca reclamanta a solicitat cheltuieli de judecata, insa aceasta se afla in culpa procesuala pentru declansarea prezentului litigiu, iar parata nu a solicitat cheltuieli de judecata.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
TN NUMELE LEGII
HOTARASJE:

Respinge actiunea formulata de reclamanta SC..... SRL in contradictoriu cu parata ,avand ca obiect anulare act administrativ.
Fara cheltuieli de judecata.
